

at man under de nuværende Forhold maa regne Middelstanden meget rundeligt. Derfor er det af saa overordentlig Betydning for Middelstanden, at Staten er i Stand til at nedsætte Prisen tilstrækkeligt, og derfor glæder det mig, at man har givet saa megen Tilslutning til det her foreslaaede Prisniveau, som sket er.

Det ærede Medlem fra Bjerre og senere det ærede Medlem fra Svendborg fandt ikke den opstillede Metode for Statens Afregning med Smørekspportudvalget tilstrækkelig klar. Jeg kan kun sige, at denne Prisopstilling har fundet Sted under direkte Medvirkning af Smørekspportudvalget, idet Smøreksportudvalgets Mænd, som kender alle Detaillerne paa dette Omraade — ligesom de forskellige, de staaer i Forbindelse med, gør det —, efter langvarige Forhandlinger udtrykkelig er naaet til, at den Opstilling, som findes her, er den, som bedst sikrer, at Staten kommer til at betale, og at Smøreksportudvalget modtager, i det rigtige Forhold, og at overhovedet Afregningen finder Sted paa den rigtige Maade. Det er naturligvis meget muligt, at ærede Medlemmer, naar de grundigt overvejer Sagen, kan paapege et eller andet, som kan udtrykkes klarere, end Smøreksportudvalget har gjort det, men jeg gør altsaa opmærksom paa, at de allermest kyndige i mange Gange 24 Timers Arbejde har søgt at finde og præcisere dette saa nøjagtigt som muligt.

Det ærede Medlem fra Bjerre savnede ogsaa nogle Bilag til Lovforslaget. Vedrørende Ernæringsraadets Arbejde har jeg optaget de Bilag, som Ernæringsraadet har tilstillet mig. Dernæst har jeg sørget for, at Landbrugsudvalgets forskellige Standpunkter er kommet frem. Der har saaledes ikke hos mig været noget Ønske om at være mindre hensynsfuld overfor enkelte, saaledes som det ærede Medlem mente.

Maa jeg til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), til hvis Udtalelser jeg gennem de Bemærkninger, jeg har henvendt til forskellige andre, ogsaa har gjort nogle Bemærkninger, endnu sige, at naar det ærede Medlem anser det for rigtigt, under Hensyn til visse Eventualiteter, at ændre Bestemmelsen i § 1 saaledes, at der kommer til at staa, at der kan tildeles ethvert Individ indtil 250 Gram Smør, saa tror jeg ikke, at det for det ærede Medlems Formaal er nødvendigt, og jeg tror heller ikke, at det for Lovens hele Hensigt vilde være heldigt. Der staaer her, at der skal afleveres saa meget, at der kan tildeles

hvert Individ 250 Gram Smør. Hvis Smørproduktionen gaar saa langt ned, at der ikke kan afleveres saa meget, ja, saa vil jo den Bestemmelse, at der skal afleveres saa meget, „at der kan tildeles ethvert Individ 250 Gram Smør ugentlig“, ikke kunne holde, og hvis de af det ærede Medlem fremhævede ganske særlige Eventualiteter skulde indtræffe, vil der i Lovforslagets Formulering, „at der kan tildeles ethvert Individ 250 Gram Smør ugentlig“, neppe være noget til Hinder for at træffe de af det ærede Medlem nævnte Dispositioner. Men jeg tror, som sagt, det er ønskeligt at fastholde, at Lovens Hensigt er gennem Rationeringen at yde netop de 250 Gram, som man ved Arbejdet i Udvalgene, støttet til Ernæringsfysiologernes Beregning, er naaet til.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) dvælede ved Spørgsmaalet om den Nedsaltning, der skal foretages af Kommunerne. Ogsaa andre Medlemmer har jo været inde derpaa og har væsentlig dvælet ved Faren ved denne Nedsaltning. Det er utvivlsomt ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Årø (Sporon-Fiedler) siger, at det er en vanskelig Opgave. Men den Omstændighed, at Opgaven er vanskelig, bør ikke afholde fra at forsøge at løse den, og Kommunerne bedste Mænd har forsøgt det. Blandt Bilagene til Lovforslaget findes en Vejledning fra Direktørudvalget for Andels- og Privat-slagterierne, i hvilken det angives, hvilke Fordringer der helst burde opfyldes, for at Nedsaltning kan finde Sted under betryggende Former. Jeg tror, der er gjort et stort Arbejde for at søge at finde den bedste mulige Form for Nedsaltning. Navnlig er Nedsaltning i Tønde eller Kumme det sikreste, og Slagterierne saavel som andre bestræber sig for at behandle det størst mulige Kvantum Flæsk paa denne Maade. Det ærede Medlem fra Rønne berørte i Forbindelse hermed Spørgsmaalet om Kommunerne Udgifter. Det Tal, som det ærede Medlem nævnte, vil dog kunne nedbringes adskilligt derved, at Dyrtidslovens § 2 kan bringes i Anvendelse, og saa bliver en Trediedel af Udgifterne jo refunderet af Staten. Jeg tror, det er rigtigt at lade Kommunerne bære denne Udgift, og jeg henleder Opmærksomheden paa, at hvis Dyrtidslovsforslagets Skattebestemmelser, som tillader at opkræve Tillægsskat efter en stigende Skala, gennemføres, vil Kommunerne ikke have Vanskelighed ved paa god og hensigtsmæssig Maade at skaffe sig de nødvendige Midler.

Forskellige ærede Medlemmer har om-